Maastricht in Beeld

De Sint-Theresiakerk de kerk

50.1

juni 2023

De Sint-Theresiakerk
de kerk

Over de Sint-Theresiakerk in Maastricht moeten twee verhalen verteld worden. Een over het gebouw met de religieuze bestemming: de kerk. En een over de nieuwe extra functie, de thuisbasis en repetitieruimte van philharmonie zuidnederland: Opus 9.

De kerk is gewijd aan Theresia van Lisieux. Ze trad als vijftienjarige in in een kloosterorde in Lisieux in Normandië. Op 24-jarige leeftijd overleed ze, in 1925 werd ze heilig verklaard, vrij kort voor de bouw van deze kerk. Ze is patroonheilige van missionarissen en het missiewerk. De kerk werd een parochiekerk voor de nieuwe wijk Biesland, maar ook voor een deel van de Lambertusparochie en die van Petrus en Paulus in Wolder. Het werd daarmee een van de grotere parochies van Maastricht.

Deel 2 gaat over de philharmonie zuidnederland die hier een nieuw onderkomen gevonden heeft onder de naam Opus 9.

Adres: Theresiaplein 8
Wikipedia: wikipedia.org/wiki/Sint-Theresiakerk_(Maastricht)

De bouw van de kerk is begonnen in 1933 en in 1934 vond de inzegening plaats. De architecten waren Josef en Hubert van Groenendael, vader en zoon, vader had al eerder de Sint-Lambertuskerk aan het Emmaplein ontworpen. De bouwstijl is een combinatie van neoromaans en neogotiek, uitgevoerd in ruwe Kunrader steen. De kerk heeft drie torens: een dubbeltoren aan de voorgevel en een transepttoren aan de noordzijde. De puntdaken stulpen aan de onderzijde uit, men noemt dat tentdaken. Aan de voorkant valt de narthex op, de uitgebouwde voorhal met de zes bogen. Het is een driebeukige kerk met dwarstransept. Fotocollectie GAM 17844; 12-6-1936

Onder de kerk, in de onderkerk, waren ruimtes met de parochiezaal en een bewaarschool. Ook was er vanaf 1933 oefenruimte voor het herenzangkoor, vanaf 1960 een dameszangkoor en vanaf 1970 voor zangkoor Catotsh. Er zijn ook andere bestemmingen geweest als school en kinderdagverblijf.

Tegenwoordig bevat het ondermeer de personeelsruimte en kantoren voor de philharmonie.

Links naast de ingang ligt de doopkapel met daar het glas-in-loodraam dat in 1942 gemaakt is door Harrie Schoonbrood.

Aan de rechterkant ligt de Theresiakapel met het beeld van de 'kleine' Theresia, in 1933 gehakt uit Franse zandsteen door Gerhard Hack.

Van de veertien kruiswegstaties zijn er nog twee te zien, de 7de en 8ste statie. De andere zijn er nog, maar ze zijn in de zijbeuken en die zijn niet toegankelijk.

Het zijn fresco's, geschilderd door Jan Grégoire, ze waren in 1946 klaar. Onder het bordje heeft een offerblok gezeten.

Het orgel werd op tweede paasdag 1941 ingezegend. Het was gebouwd door Cavaillé Coll uit Parijs. Eigenlijk was het bedoeld voor een bioscoop in Parijs, maar het werd omgebouwd. U kunt zich de smalende opmerkingen voorstellen, maar toen het er stond, was iedereen onder de indruk van de klank. Achter het orgel zien we twee glas-in-loodramen. Die zijn in 1950 gemaakt door Max Weisz.

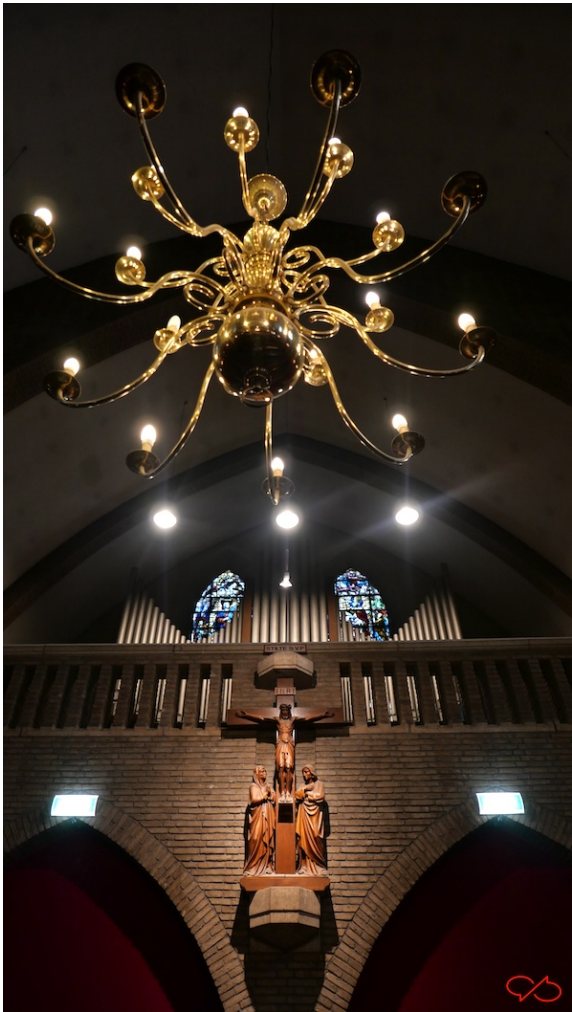

In kerken kent men de evangeliezijde en de epistelzijde. Ze liggen links en rechts van het altaar, gezien vanuit de gelovige. Hier staan er ambo's, de preekstoelen. Ze zijn gemaakt door kunstsmederij Kersten, Harrie Schoonbrood maakte de tegelversiering. De teksten luiden: 'Gaat en onderwijst alle volkeren' aan de evangeliezijde en 'Bereidt de weg des Heren' aan de epistelzijde.

Boven het oorspronkelijke altaar hing een groot kruisbeeld. Dat hangt sinds 1952 aan de buitenmuur. Dit altaar stamt uit 1946 en is gemaakt door Charles Vos. De intronisatietroon boven het altaar wordt gedragen door twee engelen en bevat de tekst 'Gelooft gy dit? Ja, ik geloof'. Daarnaast de afbeeldingen van de wenende Maria en Johannes. Aan beide zijden van het tabernakel tegeltableaus gemaakt door Max Weisz.

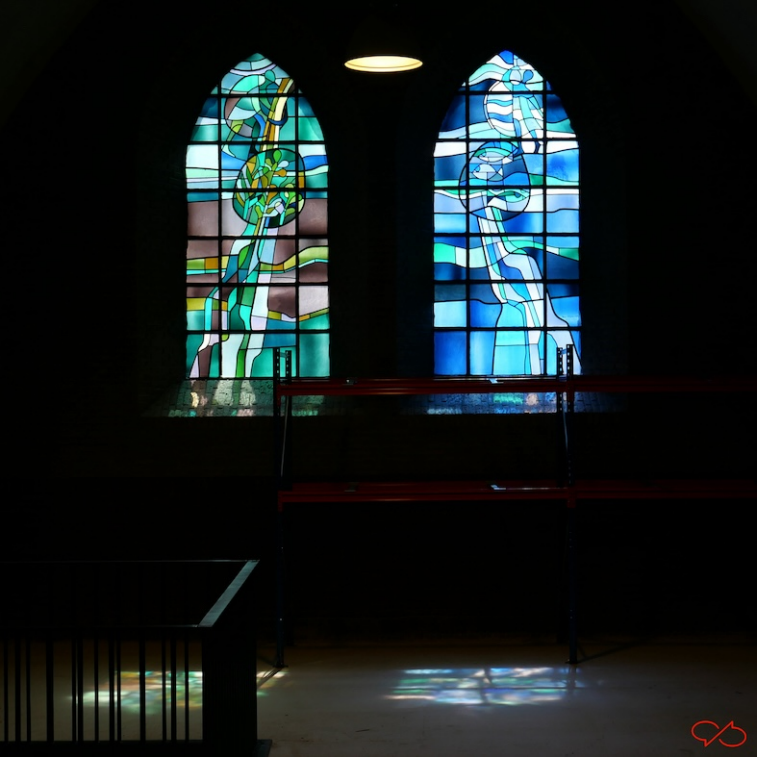

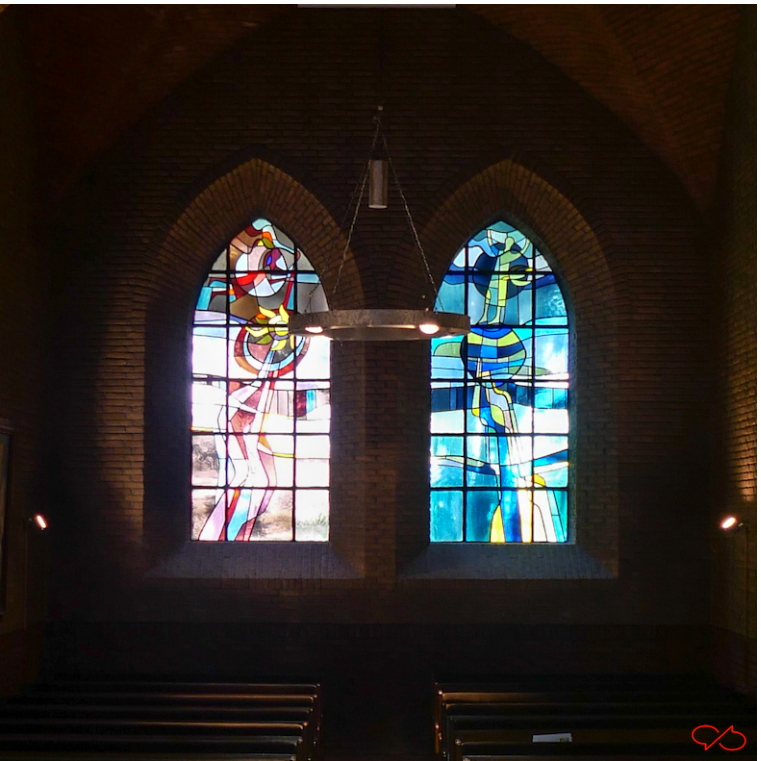

De glas-in-loodramen zijn door verschillende kunstenaars in verschillende jaren gemaakt. De twee dubbele ramen links zijn van Frans Slijpen uit 1984. Ze stellen de vier elementen voor: Aarde, Water, Vuur en Lucht. Deze ramen zitten in beide transepten. De ramen hierboven zitten naast het altaar. Ze stellen de symbolen van de eucharistie voor: een pelikaan, broden en vissen, het Lam met de kelk en korven met brood. Ze zijn gemaakt door Harrie Schoonbrood in 1946. De ramen die aan de westzijde verscholen gaan achter het orgel zijn van Max Weisz uit 1950. Ze stellen Sint-Cecilia en Sint-Gregorius voor. Het raam rechts is er ook een van Max Weisz uit 1948, het zit in de meisjeskapel en ze geven het leven van Christus weer.

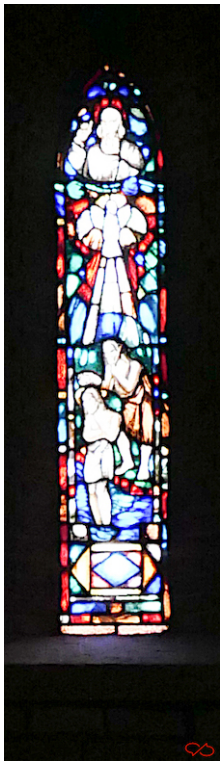

Links een foto van de dagkapel vanaf het altaar. En twee foto's van beelden van Charles Vos. De bovenste stelt Jozef voor met zoon. Samen hebben ze een bloem in de hand. Het aureool is de O van Opus 9. Op de onderste foto Gerardus Majella met een kruis in de hand, achter hem een doodshoofd.

Maastricht in Beeld
kortweg MiB

MiB is een fotomagazine voor liefhebbers van de stad Maastricht.
De opzet is simpel: interessante onderwerpen, behoorlijke foto's, korte stukken tekst met wat uitleg en achtergronden en een nette layout.

Dit magazine is gratis en komt uit de Boekenkast van Peter Scheele:
https://pjscheele.nl

Ik wens u veel kijk- en leesplezier.

Peter Scheele

Colofon
Camera: Panasonic Lumix LX100, Make II
Bewerking: Adobe Lightroom 6.14
Opmaak: Apple Pages 11.1
Foto's, tekst en opmaak: Peter Scheele